

polk, je prišel z njimi ulanski poročnik, tudi poljski grof. Ta je vedel o vsem. Menili so, da je to Maričin sin. Bil je županovi hčeri podoben, kakor bi ji padel iz očesa, samo temnejše oči je imel in bolj rjave lase, gotovo po očetu.

Novice.

— **Promoviran** je bil 6. t. m. na graškem vseučilišču doktorjem prava c. kr. avskultant pri okrožnem sodišču v Mariboru gosp. Vekoslav Bratkovič. Čestitamo!

— **Častnima članoma** je imenovala uniformirana meščanska garda v Krškem okrajnega glavarja gosp. Josipa Oreška in okrajnega sodnika gosp. Pavla Juvančiča.

— **30letnica** zdravnika gosp. Finza. Ljubljansko prostovoljno gasilno društvo je priredilo v soboto ob 8. uri zvečer na čast in v proslavje svojemu najstarejšemu izvršujočemu članu, društvenemu zdravniku gosp. Franu Finzu, o priliki tridesetletnice njegovega delovanja v društvu, slavnostni večer, pri katerem je svirala ljubljanska društvena godba.

— **Trgovska in obrtna zbornica za Kranjsko** je imela včeraj, v četrtek dne 15. t. m. svojo ustanovno sejo, pri kateri je trgovsko ministrstvo zastopal dvorni svetnik dr. pl. Rüling. Zbornica je v tej seji volila svoje predsedstvo in sicer je bil izvoljen predsednikom g. Jos Lenarčič, tovarnar na Vrhniki, podpredsednikom g. Fran Kollmann, trgovec v Ljubljani in provizoričnim predsednikom gosp. Ivan Baumgartner, tovarnar v Ljubljani.

— **Zanimiva pravda.** V Kranju je umrla dne 24. julija leta 1901 zasebnica Terezija Eržen. Žena je imela 10.000 kron premoženja, ki je bilo naloženo v mestni hranilnici v Kranju. Po njeni smrti se je izkazalo, da se nahaja ta hranilnična knjižica v rokah dekana gosp. Antona Koblarja v Kranju. Pri zapuščunski obravnavi je dekan gosp. Koblar izjavil, da mu je zapustnica Terezija Eržen pet dni pred smrtjo darovala omenjeno knjižico v dobrodelne namene. Brat zapustnice, Martin Eržen, je vsled tega, dekana gosp. Koblarja tožil, da mora teh 10.000 kron oziroma 9800 kron vplačati v zapuščino Terezije Eržen. Pri obravnavi se je dekan gospod Koblar postavil na stališče, da se gre tu za daritev med živimi, mej tem, ko je Martin Eržen zastopal stališče in se po pričab dokazoval, da se ne gre za daritev mej živimi, da bi taka daritev sploh ne veljala, tudi če bi se bila res zgodila, in da je Terezija Eržen dala svojo hranilnično knjižico dekanu le shraniti, ker jo je dekan v to nagovarjal. Deželno sodišče v Ljubljani je dekana zaslišalo pod prisego, in ko je istako izpovedal, kakor poprej, je razsodilo, da se tožba Martina Eržena odbije. Proti tej razsodbi je Martin Eržen vložil priziv in višja deželna sodnija v Gradcu je temu prizivu ugodila, razveljavila prvo sodbo in razsodila, da mora dekan Koblar hranilnično knjižico z vlogo 9800 kron izročiti v zapuščino Terezije Eržen ter plačati pravdne stroške. Stvar pojde še na najvišjo sodnijo in zato nečemo še danes o njej pisati komentarja.

— **Odličen gost.** Te dni se je mudil v Ljubljani znameniti francoski publicist, André Chéradame, da se pouči o narodnem življenju in o političnih razmerah na Slovenskem. André Chéradame je seznanil francoski narod s Čehi in si je postavil za nalogo delovati tudi na to, da njegovi rojaki spoznajo Slovence in vse okoliščine, v katerih žive. Že v svoji znameniti knjigi „L'Europe et la question d'Austrie au seuil du XX. siècle“, katera je v višjih političnih sferah odločilnih narodov v Evropi zbudila nenavadno zanimanje, opozoril je André Chéradame na važnost postojanke, ki jo za-

vzema naš narod na avstrijskem jugu. Ako sedaj dopolni dotično svojo razpravo o nas, moremo mu le hvaležni biti; saj bode morebiti še Francija z mogočno svojo zaveznico kdaj poklicana braniti Avstrijo in nas pred pohlepnostjo Nemčije, ko bode le-ta čez naše dežele hotela priti k Jadranskemu morju

— **Slavnost razvitja zastave »Sokola«** v Idriji se vrši dne 20. julija t. l. Odbor prosi vsa narodna društva, da blagovolijo uvaževati ta dan pri določanju večjih narodnih slavnosti.

— **Kmetijska zadruga.** V soboto je bil razglašen o kmetijskih zadrugah sankcionirani zakon. Ta zakon ustanavlja samo okvir, kateri morajo sedaj popolniti deželni zbori.

— **Realka v Idriji.** Realnega poslopja v Idriji ne bo zidala firma G. Tönnies, katera je svojo ponudbo umaknila, nego firma V. Treo. Prihodnji teden se začne kopanje temelja. Nadzorstvo stavbe je prevzel rudniški inženier g. I. Širola.

— **Nova postaja.** Dne 11. maja t. l. se je otvorila na progi Ljubljana-Tržič, med postajama Jesenice in Dovje pri 35.1 km ležeča postaja Hrušica za osebni in prtljažni promet.

— **Za pogorelce v Gorenji vasi** je dunajski magistrat odposlal deželnemu predsedništvu v Ljubljani 672 kron 38 vin., katera vsota je bila v rečeni namen nabrana in izročena dunajskemu magistratu.

— **Občinske volitve.** Narodno-napredna stranka je zmagala pri občinskih volitvah v Cerknici, v Rovtjah in v Vodicah.

— **Štrajk v Ljubljani** je vzel žalosten konec. Zidarji so začeli zopet delati in sicer pod starimi pogoji; tesarji štrajkajo še, pa tudi nimajo upanja na zmago.

— **Pomankanje učiteljstva na Štajerskem.** Po zadnjem poročilu deželnega šolskega sveta deluje na Štajerskem 1638 učiteljev in 826 učiteljic. Dočim je dosedaj še vsako leto naraslo število učiteljev, dasi le neznatno, se je l. 1900 prvič pojavilo nazadovanje moških učiteljskih moči, in sicer za sedem, tako da ni mogoče več pokrivati z običajnim naraščanjem odhodov v učiteljstvu, kakor so vsled penzioniranja, izstopa in smrti. Sicer narašča skoraj z vsakim letom število učiteljic, a v prikritje primanjkljaja ne zadoščajo. Vsled tega ugiba deželni šolski svet, s čim bi se dalo opomoči. Najbolj potrebno se mu zdi ustanoviti tretje moško učiteljišče, samo tega noče uvideti, da si po največ sam odganja značajni učiteljski naraščaj.

— **Preveč gadov in modrasov** je že dobil štajerski deželni odbor na svoj razpis, s katerim se je obečala za vsako vposlano glavo strupene kače nagrada 3 kron. Ponekod so se priredili pravi lovi na to strupeno golazen in prišlo je vsak dan toliko kačjih glav v Gradec, da se je deželni odbor že resno bal za svoj fond ter je nagrado za ubite kače znižal od 3 kron na 1 krono.

— **Tržaška »Edinost«** je priobčila kar dva članka, v katerih se bavi z zadnjim našim člankom „V obrambo“. Ker nečemo shodu časnikarjev škodovati, odgovorili bomo po shodu.

— **»Narodni dom«** v Podgradu. Posojilnica in hranilnica v Podgradu v Istri je dne 1. maja t. l. sklenila sezidati v Podgradu „Narodni dom“. Kolikega pomena bo „Narodni dom“ za vse narodno življenje v tem okraju, tega pač ni treba posebej razlagati. Taisti dan so slavili v Podgradu tudi redko obletnico. Ravno tega dne je bilo namreč 25 let, kar je v podgradu začel delovati župan gosp. Slavoj Jenko. Kar se je v tem času zgodilo na narodno-gospodarskem in kulturnem polju, vse je v prvi vrsti zasluga gosp. Jenka. Zastopal je ta okraj dolga leta v deželnem zboru, moral je prestati velikanske boje z Lahi in njih podkupljenci ter z različnimi oblastnijami, a zmagal je na celi črti, ker se je boril za pravico in poštenje. Gospod Jenko se lahko s ponosom

ozira na to, kar je storil v petindvajsetih letih za slovensko stvar v Istri in mi le želimo, da bi mogel še mnogo let nadaljevati svoje plemenito delo.

— **Umrli** je 7. t. m. v Litiji Jurij Svetec, brat gospoda Luke Svetca, c. kr. notarja, v 89. letu svoje starosti.

— **Nesreča.** Posestnikova hči Marija Podkov v Beričevem v brdskem okraju si je hotela pred nekaj dnevi ogledati novi vodnjak, ki ga je bil dal oče napraviti. Stopivši na oder, ki je bil napravljen pri stavbi, se ji je izpodrsnilo, deske so se umaknile in dekle je pol metra nad zemljo obviselo z glavo med dvema deskama. Dekle se je zadušilo.

— **Dezertar in redar.** Minolo sredo se je v Ljubljani v stanovanju svoje matere zabarikadiral vojaški begunec pešpolka št. 17, Anton Gastran. Ta je dne 15. aprila t. l. pobegnil od vojakov in se klatil nekaj časa po Gorenjskem, potem pa se vrnil v Ljubljano in se skril v stanovanju svoje matere. Policija je o tem zvedela in v sredo dne 7. t. m. popoldne sta šla policijski stražniški vodja Lovro Breznik in policijski stražnik Ivan Tičar v navedeno hišo, da bi ga aretovala. Stražnika sta našla vrata zapahnjena. Šele ko je stražniški vodja s silo hotel odpreti vrata, se je Gastran oglasil in dejal: „Stran od vrat, če ne ustrelim“, in ko je vodja Breznik le odpiral vrata, je rekel Gastran: „Kdor se drzne mene prijeti, tega ustrelim“ in koj na to je počil v sobi strel. Nato so poklicali še tri stražnike in se je hiša tako zastražila, da Gastran ni mogel nikjer iz hiše. Objednem se je poklicala vojaška patrulja. Med tem časom se je Gastran norčeval z občinstvom in stražniki, ki so stali pred hišo, in je metal skozi okno jajca. Ko je prišla vojaška patrulja 5 mož in z enim nadporočnikom, umaknil se je Gastran od okna in koj potem se je slišal v sobi strel. Nadporočnik je nagovarjal Gastrana, naj odpre, a ta je dejal, da pred 6. uro ne bode odprl. Končno pa je na prigovarjanje le odprl vrata. Vodja Breznik je stopil z revolverjem v roki v sobo in pozval Gastrana, da se uda. Le-ta je sedel na stolu in je krvavel iz rane, katero si je prizadejal s strelom v levo stran prs. Bil je z rešilnim vozom prepeljan v vojaško bolnico.

— **Požar.** Te dni je gorelo pri posestniku Francu Kosu na Dobravi, sodni okraj radeški. Ogenj je uničil hišo, skedenj, hlev in dve šupi. Ogenj je nastal, ker se je 5letna Kosova unukinja v šupi igrala z žveplenkami. Te nesrečne žveplenke! Največ požarov povzroče otroci, ko se igrajo z žveplenkami, a vendar se nič ne zgodi, da bi se nad vse indolentnega kmeta prisililo, skrbeti za to, da otroci ne dobe žveplenk v roke. V Švici gre v raznih kantonih vsakdo brez pardona za osem dni v zapor, kdor žveplenk ne hrani v plehasti škatljici in jih nima spravljeneh na varnem kraju. V kantonu Graubünden hodijo pazniki po hišah revidirati, če so žveplenke shranjene, pri nas pa kmeta tudi najbridkejša izkušnje še niso izpametovale.

— **Nevarni konjski tat,** Josip Strniša, ki je bil pod policijskim nadzorstvom v svoji pristojni občini v Dobrničah pri Trebnjem, je odšel po svetu. Ker se je bati, da bi poskušal zopet konjske tatvine, svari se posestnike pred tem nevarnim človekom. Strniša je velik, močan, ima podolgast, bled obraz, rjave lase in oči ter špičast nos.

— **Pri razstrelbi v kamnolomu ponesrečil.** V Stopičah pri Novem mestu sta lomila dne 7. t. m. posestnikova sinova Franc Hrovat in Franc Mrvar kamenje. Dasi sta se pred razstrelbo oddaljila na 300 korakov, priletel je Hrovatu debel kamen na glavo ter ga smrtno ranil.

— **Nezgoda v rudniku** V Idriji jo padel rudar I. Krapš v tri metre globoko jamo ter si zlomil hrbtenico. Ni upanja, da bi ozdravel.

— **Uboj.** V Vogljah pri Kranju je hlapec Peter Sedlar ponoči napadel hlapca Ivana Rozmana, s katerim se je bil

pri žganju sprl, a se ž njim zopet pobotal, in ga dvakrat tako udaril po glavi, da je Rozman na mestu umrl.

— **Pozabljena pogača.** Dunajski slaščičar Viktor Schmid je izstopil iz železniškega voza v Mödlingu. Ko se je vlak pričel pomikati naprej, opazil je, da je pozabil v vlaku naročeno pogačo. Skočil je nazaj na vlak in zopet iz vlaka, a pri tem je padel in obležal na tiru nezavesten. Zdaj se poroča, da je Schmid umrl.

— **Nesreča pri delu.** Delavec Vinko Pasquillinotto, 47 let star, je bil nameščen za razne popravke na parniku „Vindobona“, ki je zdaj v Lloydovem arsenalu v Trstu. Te dni so go dobili sodrugi na dnu parnikove velike shrambe krvavečega na več delih telesa. Ko so pozvali zdravnika, je bil Pasquillinotto že mrtev. Zdravnik je spoznal, da je ponesrečenec moral z visokega pasti in si je pri tem zlomil hrbtenjačo. Komisija je poizvedela, da je ranjki Pasquillinotto šel preko otvora nad shrambo parnika, na katerem je bila postavljena deska za most ter je po nesreči padel v globočino parnika.

— **Pred poroko v smrt.** Lepa Magda Smith iz ogrskega mesta Battaszek je bila zaročena. Dan pred poroko je obiskala svoje znance. Ko se je s svojim zaročnikom in znankami mudila v nekem vinogradu, prinesla ji je mala deklica pismo. Nevesta se je oddaljila, a nazaj je ni bilo. Drugi dan, na dan poroke, so jo našli v vinogradu s prestreljeno glavo. Poleg nje je ležal tudi mrtev mladi mož. Stariši so jo silili poročiti se s človekom, katerega ni marala, zato je umrla dan pred poroko skupno z možem, katerega je imela rada.

— **Rubensonova »Sveta obitelj«.** Glasovito Rubensonovo sliko, poznano celemu naobraženemu svetu pod imenom „Sveta obitelj“, je kupil novijorški milijonar J. H. Smit za 50.000 dolarjev ter jo poklonil novojorškemu metropolitanskemu muzeju.

— **Kaznjenčeva dedščina.** Iz Temešvara poročajo: Nosač vreč Miha Körner, ki ima radi raznih prestopkov odsesti še eno leto zapora, dobil je naznanilo, da mu je njegov ded v Düsseldorfu kot edinemu sorodniku zapustil 100 000 mark. Ubogi nosač bo torej iz zapora prišel kot bogataš.

— **Uspeh češke opere v Budimpešti.** Češko operno društvo iz Brna priredilo je v Budimpešti opero slavnega Smetane „Prodana nevesta“ in „Dalibor“ ter jedno melodijozno opero Dr. Dvořaka. Uspeh čeških pevcev v Budimpešti je bil sijajen, ter vsi ogrski listi pišejo z naidušenjem o lepoti češke glasbe in o preciznem petju predstavljalcev. Posebno prvi tenorist, Čeh Bohnička je dosegel s svojim pevanjem tak uspeh, da ga je intendant opere v Budimpešti, grof Keglevič resno nagovarjal, naj stopi k Budimpeštanski operi, kjer bode užival sijajno plačo in ker so voljni vse povrniti, kar bi imelo češko Brnsko gledališče škode radi preranega izstopa gosp. Bohnička. Ako se pomisli, da Madžari niso prijatelji Slovanov, je fakt, da so Čehi dosegli med njimi tak uspeh ravno v Budimpešti, temu gnezdju najbolj zagrizenih njihovih sovražnikov, najlepše spričevalo na kaki visoki stopinji glasbene umetnosti stoji naši bratje Čehi.

— **Homer in alkohol.** Prepri o alkoholu in njegovem vplivu je bil že v dobi tega starega pesnika. Eni so trdili, da vino daje moč človeku, drugi pa so bili tega mnenja, da vino slabi človeške moči. V neki knjigi Ilijade govori Hekabe svojemu sinu Hektorju: „Počakaj, da ti prinesem vina in boš daroval Jupitru in drugim bogovom in boš sam pil in utrdil zdravje in moč. Utrujenemu možu prinaša vino krepčila, in ti si se utrudil v boju za svoje!“ Hektor pa odgovarja (264. verz): „Ne ponujaj mi sladkega vina, častitljiva mati, da me ne oslabiš, da ne pozabim na svoj pogum in svojo bojevitost!“ Po modernem naziranju ima tedaj Homer prav: alkohol najpoprej uname in potem oslabi moči!

— **Lanska letina.** V Cislitvaniji se je pridelalo l. 1901 pšenice 15 milijonov *hl.*, rži 29, ječmena 20, ovs 38, koruze 16 milijonov *hl.*, sočivja 3 55, krompirja 116 14, cukrove pese 47 2, repe za živino 26 4, zelja 47 6, detelje 34 in sena 10 5 milijonov *q.* Vrednost vsega je 2 milijarda kron.

— **Velikonočno obhajilo kaznjencev.** Pretresljiva slavnost se je vršila 21. m. m. v rimski osrednji jetnišnici „Regina Coeli“. Po stari navadi deli kaznjencem pri tej slavnosti sv. obhajilo kardinalni vikarij sv. očeta kardinal Respighi. Sedmim kaznjencem je kardinal podelil sv. birmo, 23 kaznjencev je to pot prvič prejelo sv. obhajilo. Kardinal je kaznjencem tako pristrčno govoril, da se mnogi niso mogli vzdržati solz. Tako cerkev vodi s pravega pota zašle ljudi nazaj na pravo pot.

— **Ropar Musolino.** V Lucca se vrši porotna obravnava proti italijanskemu roparju Musolinu, ki je bil nekoč radi umora nekega Zoccolija obsojen na 21 let ječe, a je ušel, ubil skoraj vse svoje nasprotnike in vodil več let celo vojsko italijanskih orožnikov za nos. Musolino je vedno trdil, da ni nikogar umoril; zato je baje ušel iz ječe in je sklenil maščevati se za storjeno krivico. Usmrtil je na pr. nekega Creo, ki je proti njemu po krivem pričal. Umoril je še mnogo drugih, a baje le v silobranu, da ni poginil kakor lačen volk na cesti. „Jaz nisem brigant, nisem ropar, niti morilec kristijanov, jaz sem le — maščevalec“, je dejal v sodni dvorani. Ko je pripomnil predsednik, da je ukral Zaccoliju 100 lir, je zaupil Musolino ves besen: „Takoj ostavim dvorano, ako boste še nadalje tako govorili; Musolina ne boste nekažnjeni sumničili tatvine“. Ko so omenili v obravnavi tudi nekega orožnika, katerega je Musolino umoril, je začel ropar jokati. češ, da je ta res njegova nedolžna žrtev, katero je ustrelil v skrajni sili. Zdravniki so dognali, da je Musolino dedično epileptičen. Obravnava še ni končana. Musolino je bil več let strah italijanskih oblastev. Ker ni storil nobenemu revežu nič žalega ter se tudi kot begunec vedel vedno plemenito, ga je priprosto ljudstvo slavilo v pesmih kot junaka. Revni pastirji in kmetje so ga skrivali in živeli. Velike tolpe orožnikov in vojakov so ga iskale zaman. Padel je orožnikom v roke slučajno in bolan. O Musolinu je več italijanskih narodnih pesmi; neki pisatelj je spisal celo dramo o njem. Sedaj pa ga čaka bržčas dosmrtna kazen.

— **Jetniški uradniki — zločinci.** Skoro vsi višji in nižji uradniki v ruski jetniški koloniji Sahalin so prišli v preiskavo radi goljufije, ponarejanj uradnih listin in raznih nenaravnostnih dejanj. Najhujših stvarij se dolži načelnika Musawickega.

— **Poklic znamenitih igralcev in igralk.** Neki nemški list preiskoval je preteklost nekaterih sedaj priznanih in slavljanih igralcev in igralk, ter prišel do sledečih podatkov: Hohenfels Stella, slavna zvezda dunajskega dvornega gledališča, bila je, predno jo je privedla osoda k sedanjemu poklicu, prodajalka v modni trgovini. Sedanja ljubljenska Parižanov, Rejane, bila je telegrafistinja, Hadingova je hotela postati nuna. Najbolj priznana prva angleška tragedkinja prevajala je v mladosti za časopise, a pri tem zaslužila tako malo, da je prodajala užgalice in cvetje po ulicah. Lucca Pavlina, slavna pevka bila je šivilja in splošno poznana. Adelina Patti, ki šteje danes stotisoče svojega dohodka, učila se je za jahalko v cirkusu. Londonska prva dramatična igralka prodajala je mleko. Na Dunaju priljubljen igralec Sonnenthal, bil je krojač. Baumeister, igralec dvorskega gledališča, bil je jermenar. Hartmann, bil je mornar in njegova žena prodajalka. Prvi tenorist dunajske opere Schödt Feliks, bil je zidarski risar, a Krastel, nadreditelj dunajskega dvornega gledališča, bil je najprvo klerik, zatem baletni plesalec, a danes je junak dvorske drame.

— **Škodljivost opojnih pijač — slabo dokazana.** Pariško antialkoholično društvo „La prospérité“ je imelo ne-

davno svoj shod. Da bi tudi privržencem opojnih pijač jasno dokazal, kako uničujoče deluje na organizem uživanje opojnih pijač, dal je predsednik eno morskno svinjo opiti z malago, špiritom, absintom itd., drugo pa s čisto stušenico. Ko je koncem predavanja hotel pokazati poslušalcem ta različni dvojni upliv ter odprl shrambe, skakala je opita živalica živahna in zdrava, dočim je ona, ki je pila vodo, brezzavestna ležala na tleh. S silo so ji morali viliti v gobček nekoliko — konjaka, da si je zopet opomogla. — Seveda je bil vspeh pouka nasproten.

— **Popolni mož.** Neki štokholmski list je stavil svojim čitateljicam vprašanje: Kateri mož je popoln? Na to vprašanje došlo je mnogo odgovorov. Pisateljica Ellena Hey je odgovorila na to vprašanje: Mnenje žene o dovršenosti moževi, je odvisno od njenega značaja, od razmer in navad, v katerih je vzrasla. Tako na pr. je nemški provincijalki ideal moža, ako ga more primerjati pol z Schillerjem in pol z vojaškim častnikom, parižkinja smatra dovršenost moža, ako je v svojih navadah podoben Napoleonu in Maupasantu. Drugi odgovor se je glasil zopet: Ženam navadno dopadajo ona svojstva, katerih same nimajo: to je pogum in odločnost. Pisateljica Helena Nyholm pravi: Za-me je popoln oni možki, ki ima o važnejših življenjskih vprašanjih samostojne nazore in pa da ima toliko moralne moči, da tudi po teh nazorih živi. Sicer pa ne škodi možkemu, ako ima tudi nekoliko takozvanih „ženskih krepstij“. — Fino čustvo in ljubeznjivost so solnčni žarki, kateri nam krasijo življenje in dovršen mož ne zgubi ničesar na svoji popolnosti, ako je vljuden in dober. Igralka Julija Hackonsson piše: Vsaka žena ima enega moža za popolnega, katerega ljubi, zatorej si domišlja več kot polovica moških, da so popolni.

— **Nečuvana sleparka.** V Parizu se bo doigrala v kratkem misterijozna sleparska aféra neke gospe Terezije Humber, rojene Daurignac, o kateri piše „Neue Freie Presse“, da bi ne mogla splesti fantazija dvajseterih romanopiscev, združena z refinementom dvajseterih prebranih odvetnikov, take mreže, zvijače, kovarstva, ljubavnih povesti, denarnih afér itd., kakršna je ta, znana z imenom „aféra Humbert Crawford“, katera vznemirja ves Pariz. — Leta 1883. je umrl baje v Ameriki neki Robert Henry Crawford, bogataš, ki ni imel nikakega posestva, niti priproste hišice, niti pohištva, pač pa 100 milijonov frankov v gotovem denarju in vrednostnih papirjih. Vse to premoženje je ostavil neki deklici z dežele, Tereziji Daurignac v oporoki, ki je imela datum: Nica, 6. septembra 1877. A našla se je še druga oporoka prav istega datuma, po kateri naj bi dobivala Terezija Daurignac, pozneje omožena Humbert, le skromno letno rento. Oglašila sta se tudi dva nečaka umrlega Crawforda, ki sta se tožarila z gospo Humbert, se pobotala z njo, a se pozneje zopet tožarila. Vse je kazalo tako, da dobi gospa Humbert v kratkem prav gotovo 96 milijonov frankov, vsled česar je imela povsod prav ogromen kredit. Kupila je več gradov in posestev, v Afriki je kupila celo kneževino. Ustanovila je list, v Parizu banko, zidala je več dobrodelnih zavodov itd., nadalje je ustanovila zavarovalnico, za katero je dobila tudi papežev blagoslov, — a vse to na — upanje. Čudno je pa, da ni poznal nihče umrlega milijonarja, niti ni nikdo razun gospe Humbert, njene sestre in njenega moža — nihče ni videl njegovih nečakov, vsi njiju naslovi so bili doslej napačni. Vse kaže, da je živela rodbina Crawford le v domišljiji gospe Humbertove, ki je vodila za nos različna sodišča in odvetnike ter je dosegla v svoji zvižanosti, lažnivosti in neprimerni zvitosti, da se je vlekla za nič in nič tožba med namišljenimi nečaki milijonarji in njo celih 20 let. Gospa Humbert je napravila 58 milijonov dolga le vsled svoje rafinirane lažnivosti, s katero si je izmislila ves roman, sedaj pa je z možem odvetnikom brez sledu — izginila.

— **24 let po nedolžnem zaprt** je bil neki pariški lekarnar Danval, kateri je bil l. 1878. obdolžen, da je zastrupil

svojo ženo. Veščaki so dokazali tedaj strup v želodcu umrle žene in njen mož, na katerega je padel sum, obsojen je bil na dosmrtno ječo. Vže tedaj je imel Danval mnogo prijateljev, ki niso verjeli na njegovo krivdo, ter niso mirovali poprej, da se izkaže njegova nedolžnost. Vsa stvar je prišla vnovič pred sodišče in ono je poslalo v Cayen k vjetniku odvetnika, da ga tam opazuje in se razgovarja z njim. Odvetnik je svoje razgovore objavil v časopisju, ter pridodal mnenje prof. Cornila, kateri je izjavil, da vsled tako male množine strupa, kakor so ga našli, ni umrla Danvalova soproga. Stvar je zbudila zanimanje ljudstva, katero je siloma zahtevalo, da se oprostí zaprti Danval. Toda v vsem tem razpravljanju in preiskovanju minulo je 24 let in še le sedaj je dobil ujetnik svobodo in popolno pomiloščenje brez daljnih preiskovanj.

— **Vulkan uničil mesto.** Na otoku Martinik na Antilah (francoska posest) se je dogodila strašanska nesreča. Na tem otoku je 6 vulkanov, katere se je smatralo, da so popolnoma ugasnili, ker ni nobeden teh uže kakih 25 let deloval. V tem tednu pa je bilo slišati potresov in kar naenkrat je začel vulkan Mont Peleé izmetavati ogenj, žveplo in pepel. Mesto Sant Pierre, ki šteje 25000 prebivalcev, je bilo od izbruhane lave napadeno ter popolnoma sežgano in izgubljeno. Uničene so tudi vse ladije, ki so bile v luki usidrane. O tej nesreči brzojavlja poveljnik francoske vojne ladije „Suchet“, da se mu je posrečilo rešiti le kakih 25—30 oseb, med tem ko o ostalem prebivalstvu ne ve ničesar povedati, ker ni mogoče do obali, bodoč ogenj in pepel letita na kilometre daleč okoli hriba in mesta Sant Pierre. Poveljnik javlja, da mora na bližnji otok Guadalupo, da se oskrbi z živežem in drugimi potrebami. To da razumeti, da je pristop na celi otok Martiniko nemogoč. Drugi brzojavi pripovedujejo, da je po celi obali otoka Martinika toliko pepela padlo, da je vse pokrito in ni razločiti ničesar po otoku ne cest ne družega. Kabel za brzojave je potrzan, zato se ne dobi direktnih vesti. Angleški parnik „Roddam“ je došel na neki bližnji otok, od koder je brzojavil njegov poveljnik v Novi Jork, da se mu je posrečilo zbežati, ali je moral v luki Sant Pierre zapustiti sidra in posekati lance, da se reši. Izgubil je pa v tej nezgodi, kar je imel na krovu in 17 oseb moštva, ker ga je ogenj napadal v veliki daljavi izvan luke. Isti poveljnik javlja, da kar je ognju od mesta ostalo, je uničilo v mesto se zaletavajoče morje, ladije v luki so bile vse požgane in razbite od napadajočih valov vsled potresov razburjenega morja. Potrese so čutili tudi na drugih otokih Antil, na katerih vlada strah in obup. Iz teh poročil je sklepati, da še ni bilo take nesreče od časa zasutja Pompeja in Herkulanuma. Francoska vlada je takoj poskrbela, da se pripelje živeža na Martinik in da se začne obsežna rešilna akcija. Tudi na drugih antilskih otokih so začeli vulkani delati. Ponekod so med otoki pretrgani kabli, vulkani bruhajo in zemlja se trese. Iz poročil, ki jih je dobila angleška vlada, se vidi, kako velika da je nevarnost. Velika katastrofa se je morala primeriti na otoku Saint-Vincent, kajti vulkanični pepel je zapadel celo na sosednem otoku Barbados in traja ta pepelnati dež še vedno. Barbados je od St. Vincenta tako oddaljen, da vozijo parniki 12 ur. Tudi otok St. Vincent je vulkaničen. Prebivalcev ima 44.000. Iz St. Lucije se javlja, da se je na tem otoku doslej ponesrečilo 60 oseb. Potresi in vulkanični izbruhi so se tudi primerili na otokih Guadeloupe in Dominik. Prebivalci teh in drugih otokov milo prosijo ameriške kapitane, naj jih popeljejo proč. Seveda je le malokdo tako srečen, da to doseže.

— **Absolvirani realec umoril mater in sestro.** V Moskvi stoji pred sodiščem absolvirani realec Aleksander Kara, ki je ukradel svojemu očetu iz zaprte skrinje 500 rubljev, da kupi darov svoji nevesti. Ko je njegova mati prišla na sled tatvini in mu grozila, da pove očetu, jo je Kara ubil, ob enem pa je ubil tudi svojo sestro, da se tako iznebi priče. Potem

je pričel kričati in praviti prihitelim ljudem, da je nek neznanec vlomil v sobo in izvršil dejanje. Pri tem se je pa v izjavah tako zapletel, da so ga skoro spoznali za pravega krivca. Kara ne taji.

— **Nemški izdajalec Grimm,** ki je v ruski vojni službi prodajal načrte Nemčiji, obsojen je na dosmrtno ječo v trdnjavi nad Lodožkim jezerom iz katerega teče reka Neva. To je najostrejši zapor v Rusiji, iz katerega ni rešitve. Vojaško sodišče bi bilo obsodilo Grimma na smrt, toda pomiloščen je vsled tega, ker je vojaške načrte izdajal ob času miru in ne ob času vojne in pa ker je car posredoval, da je obsojen le za dosmrtno ječo. Nekateri listi pravijo, da je Grimm postal blazen, ker baje pravi, da bode svojo kazen vzgledno dostal. On je ne smatra za dosmrtno, temuč da jo kmalu prestane.

— **Nova ženska strast.** V Novem Jorku je redarstvo zalotilo igralnico po vzorcu one v Monte Carlo. V tej igralnici so ameriške dame zapravliale svoj denar. To igralnico so skrbno zakrivala in so izredno dolgo časa ohranile tajnost, ako se pomisli, da se je igranja udeleževalo 40 dam. „Ustanovnice“ je policija zaprla.

— **Kako kaznujejo v Ameriki pijance.** V Ameriki je redarstvo došlo do prepričanja, da pijance čisto nič ne poboljša, ako jih zapira v ječe. Pijanec se tam strezni ter po prestani kazni gre temgotoveje nazaj v krčmo, da se odškoduje za to, kar je moral trpeti. Redarstvo je sedaj odredilo, da se nepoboljšljive pijance označi z kovinastim ovratnikom, ki je pritrjen tako čvrsto, da si ga ne more odtrgati. To „odlikovanje“ nosi pijanec, dokler se ne poboljša. Ker ga po svetlem ovratniku vsak pozna, služi svojim znancem v posmeh, torej gleda, da se prej ko mogoče poboljša, kar je tem lažje, ker tako zaznamovanemu ne sme krčmar pijače prodati, drugače zapade kazni.

— **Predavanja o Slovanstvu v Ameriki.** Bogati trgovec železnine Crane daroval je pred par leti vseučilišču v Čikagi veliko vsoto v namen, da se iz teh obresti prirejajo predavanja o slovanskih narodih in sicer morajo imeti predavanja govorniki, pozvani iz Evrope. Minulo leto je predaval ruski profesor Kovalevskij, letos pa je imel nalogo profesor Miljukov predavati o ruski kulturni zgodovini. Toda profesor Miljukov prepustil je za letos svoje mesto češkemu učenjaku prof. Masaryku. Predavat namerava na ondodnem vseučilišču v angleškem in češkem jeziku o češkem narodu, njegovi nalogi in njegovih težnjah. Angleških govorov bode imel 20, a čeških 8. Angleški govori se bodo tiskali na stroške vseučilišča a češke nameravajo izdati češki ameriški časnikarji. Predavanja se bodo pričela z dnem 17. junija. Za Slovanstvo so taka predavanja velike važnosti, ker le na ta način se razpršujejo laži in obrekovanja, ki jih o Slovanih širijo v svet nemške brezvestne novine.

— **Ljubica ali žena.** Nek duhovit Amerikanec piše: Ako srečaš o dežju gospoda s kako damo, spoznaš hitro in lahko, mu je li ljubica ali žena. Ako namreč drži dežnik tako, da varuje svojo spremljevalko pred dežjem in pusti, da njemu samemu na levi strani dež moči vrat in obleko, tedaj je to njegova zaročenka. Ako pa gre sam široko pod dežnikom in pusti, da njegovo drugarico moči dež prav neusmiljeno po desni strani, tedaj je to njegova žena. Kedo ve, ali je ta duhovitež to spoznal iz lastne izkušnje.

— **Poroka vdovca poleg ženine krste.** Nekaj takega se je nameravalo izvršiti v San Fancisku. Vse je bilo pripravljeno za poroko: Mož umrle, gdč. Alice A. Starret in poročne priče. Tedaj je prišel dr. Gardner, ki bi moral zvezati dvojico: „To je strašno“, je rekel, „jaz ne poročim. Kaj vas je vender napotilo do tega?“ — „Poslednja volja moje žene“, je odgovoril vdovec, „ob zadnjih zdihljajih sem ji moral obljubiti, da se poročim z gdč. Starret poleg njene krste“. Poroka in pogreb ob enem, to je pač nekaj nenavadnega.

— Kravo za — šest krajcarjev je prigoljufal te dni neki poljski žid v gališki občini Tirgušor od neke kmetice. Pobotala sta se za 120 kron, kateri znesek ji je izplačal s 6 zlati po 20 kron, ki so pa bili le — pozlačeni krajcarji.

50.000 kron znaša glavni dobiček gledališnih igralcev loterije. Opozarjamo naše cenjene čitatelje, da se vrši srečkanje nepreklicno dne 19. junija l. 1902 in da bodo dobitki od pošiljateljev proti 10 % odbitku v gotovem denarju izplačani.

Loterijske srečke.

V Brnu dne 14. maja t. l.: 69, 59, 89, 79, 58.

Na Dunaji dne 10. maja t. l.: 52, 50, 40, 45, 19

V Gradci dne 10. maja t. l.: 39, 82, 5, 74, 21.

Tržne cene.

V Ljubljani dne 16. maja 1902. Pšenica K 9.50 h, rž K 7.— h, ječmen K 8.— h, oves K 8.50 h, ajda K 7.— h, proso K 6.— h, turšica K 6.— h, leča K 9.— h, fižol K 6.50 h. Vse cene veljajo za 50 kilogramov.

Srečkanje nepreklicno 19. junija l. 1902.

Glediščnih igralcev loterija.

1 glavni dobiček .	à	50000	kron
1 " " .	à	5000	"
1 " " .	à	3000	"
2 " " .	à	2000	"
5 dobitki . . .	à	1000	"
10 " . . .	à	500	"
20 " . . .	à	200	"
60 " . . .	à	100	"
100 " . . .	à	50	"
300 " . . .	à	20	"
3500 " . . .	à	10	"

Srečke po **1** krono
priporoča

J. C. Mayer, menjalnica v Ljubljani.

Sleherni dobitki se od pošiljateljev proti **10 %** odbitku **v gotovem denarju** izplačajo.

Preobleke. Popravila. Najnižje cene. Največji izbor.

L. Mikusch, tovarna dežnikov, Ljubljana, Mostni trg 15.

Da se zamore ceni bazarski ali tržni robi v okom priti, me je ena največjih švicarskih tovarn za ure pooblastila tako dolgo, da je kaj zaloge, kot reklamo, žepne ure prav fino izdelane skoraj **zastonj** prodajati. (2—15)

K vsaki uri se dobi usnjati tok in novoizumljeno pomanjšalno zrcalo **zastonj**.

K vsaki uri se dobi usnjati tok in novoizumljeno pomanjšalno zrcalo **zastonj**.

gld. 2.10 nikelnasta anker-remont. žepna ura s posrebrnjeno francosko verižico in tokom.

gld. 4.20 prava srebrna remont ura s posrebrnjeno amor. žepno verižico in tokom.

gld. 4.70 prava srebrna remont. ura za dame s posrebrnjeno angleško verižico in tokom.

gld. 11.— prava 14karat zlata remont. žepna ura v lepi baržunasti škatulji in elegantno verižico.

Za vsako uro se jamči 3 leta.

Nepovoljne se zamenja ali denar nazaj pošlje, torej brez rizike. — Tem enaka naznanila so ponarejena. — Pošilja se proti gotovini ali po povzetju.

E. Holzer

tovarniška zaloga ur in zlatnine na debelo.

Založnik avstrijske c. kr. uradniške zveze itd.

Krakovo, Stradom 18.

Avstrijsko.

Ilustrovani ceniki zastonj in franko.

Agentje se sprejmejo.